

02 **διεθνή****Υπόδειγμα
(παρα)κράτους**

► Στη «μοναδική δημοκρατία της Μέσης Ανατολής», η κεντρική εφορευτική επιτροπή απέκλεισε από τις εκλογές τα δύο μεγαλύτερα παλαιστινιακά κόμματα (αραβικά, σύμφωνα με την ισραηλινή κυβέρνηση, καθώς ως γνωστόν Παλαιστίνιοι δεν υπάρχουν...). Πρόκειται για τη συντηρητική «Ενωμένη Αραβική Λίστα» και την αριστερή «Ενιαία Λίστα». Τα δύο αυτά κόμματα απευθύνονται στους Παλαιστίνιους κατοίκους του κατοχικού παρακράτους, που οι οικογένειές τους δεν διώχθηκαν κατά την Νάκμπα (Καταστροφή) του 1948. Σήμερα αυτοί αντιστοιχούν στο 20% του πληθυσμού του Ισραήλ και «φυσικά» είναι πολίτες τρίτης κατηγορίας. Η αλήθεια είναι ότι οι πάνω-κάτω 10 βουλευτές που εκλέγουν τα δύο «αραβικά» κόμματα (σε σύνολο 120) δυσκολεύουν τα παζάρια για το σχηματισμό της εκάστοτε ισραηλινής συγκυβέρνησης, οπότε η κεντρική εφορευτική επιτροπή αποφάσισε ότι δεν χρειάζεται πλέον να τηρούνται τα «δημοκρατικά» προσχήματα.

► Στις 31/8 ένας παράνομος έποικος στη Δυτική Όχθη καταγγέλλει στον κατοχικό στρατό ότι οι Παλαιστίνιοι του γειτονικού χωριού Αλ-Μουγκάιρ του έκλεψαν 12 κατσίκες. Ξημερώματα της 1/9 ισραηλινή στρατιωτική μονάδα εισβάλλει στο χωριό και απαιτεί από τον πρόεδρο της κοινότητας να «επιστραφούν» οι 12 κατσίκες στον έποικο. Ο πρόεδρος προσκομίζει στοιχεία ότι ανήκουν σε κάτοικο του χωριού, και νομίζει ότι το θέμα έληξε. Όμως το επόμενο βράδυ μεγάλη στρατιωτική δύναμη περικυκλώνει το χωριό. Στρατιώτες και έποικοι «αδειάζουν» από πρόβατα και κατσίκες όλα τα μαντριά. Οι κτηνοτρόφοι σημαίνουν συναγερμό, και δεκάδες συγχωριανοί βγαίνουν στο δρόμο διαμαρτυρόμενοι. Οι στρατιώτες τους ρίχνουν χημικά, αλλά αυτοί δεν διαλύονται. Ξαφνικά αναλαμβάνουν δράση οι ελεύθεροι σκοπευτές: δολοφονούν εν ψυχρώ δύο εφήβους που έβριζαν τους κλέφτες. Λίγο αργότερα ο κατοχικός στρατός φεύγει από το Αλ-Μουγκάιρ, κουβαλώντας δεκάδες αιγοπρόβατα. Όπως είπε κι ο γενοκτόνος-κατοικοκλέφτης Νετανιάχου στον ΟΗΕ, «είμαστε μια χώρα του νόμου»...

► Μετά την απόφαση της κυβέρνησης των ΗΠΑ να απαγορεύσει τη συμμετοχή Παλαιστινιακής αντιπροσωπείας στην 81η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, κατά παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων των ΗΠΑ, πραγματοποιήθηκε ψηφοφορία για τη συμμετοχή της Παλαιστίνης: 152 χώρες ψήφισαν υπέρ, και 3 κατά (ΗΠΑ, Ισραήλ, Παραγουάη). Το συντριπτικό αποτέλεσμα δεν πτόησε την εκπρόσωπο των ΗΠΑ, που δήλωσε ότι η απαγόρευση οφείλεται στο γεγονός ότι οι Παλαιστίνιοι... «δεν τηρούν τις δεσμεύσεις τους βάσει των Συμφωνιών του Όσλο» (προφανώς το Ισραήλ τις τηρεί!). Ο ΟΗΕ κατάφερε πάντως να ψελλίσει ότι «βάσει των άρθρων 11, 12 και 13 της Συμφωνίας ΟΗΕ-ΗΠΑ, οι αρχές των ΗΠΑ δεν πρέπει να επιβάλλουν κανένα εμπόδιο στη διέλευση εκπροσώπων κρατών μελών του ΟΗΕ προς ή από την έδρα του Οργανισμού». Τους έκανε δηλαδή πάλι τη μούρη κρέας...

Ψυχρή Ειρήνη

Οι πρόεδροι των ΗΠΑ και της Κίνας για την ώρα επέλεξαν τον αμοιβαίο κατευνασμό

■ του **Γιώργου Αναστασίου**

Η επίσκεψη του Κινέζου προέδρου Σι Τζινπίνγκ στις ΗΠΑ και η συνάντησή του με τον Αμερικανό ομόλογό του Ντόναλντ Τραμπ ολοκληρώθηκε σε μια «ωραία ατμόσφαιρα». Το επιστέγασμα ήταν ότι ο Αμερικανός παρέτεινε κατά δύο μήνες την αναστολή της επιβολής υψηλών δασμών στην Κίνα, και ο Κινέζος τον ευχαρίστησε ανακοινώνοντας ότι θα... δανείσει δύο πάντα στο ζωολογικό κήπο της Ατλάντα! Και οι δύο χώρισαν με χαμόγελα ικανοποίησης, αφού εμμέσως πλην σαφώς κατέστησαν σαφές σε όλους ότι διοικούν τις δύο ισχυρότερες χώρες του κόσμου και πως μεταξύ τους μπορούν να διευθετούν –έστω και προσωρινά– πολύ περισσότερα από τις διμερείς τους σχέσεις.

Οι προσεκτικά διαλεγμένες διπλωματικές διατυπώσεις («Οι σχέσεις μας δεν ήταν ποτέ τόσο καλές», «υλοποιούμε ένα νέο μοντέλο συνύπαρξης» κ.ο.κ.) υποδεικνύουν όχι την έλλειψη σκληρού ανταγωνισμού μεταξύ των δύο σημαντικότερων διεθνώς δυνάμεων, αλλά την επιλογή και των δύο να αποφύγουν αυτήν την περίοδο βαθιές ρήξεις. Με άλλα λόγια, η πιεστική ανάγκη της τραμπικής διοίκησης να αποφύγει το άνοιγμα μετώπων που δεν θα μπορούσε να καλύψει στις σημερινές συνθήκες συναντήθηκε με τον ασιατικό πραγματισμό, που γνωρίζει ότι δεν είναι έτοιμος για σύγκρουση, και άρα επαναλαμβάνει σε όλους τους τόνους τη λέξη-κλειδί: «σταθερότητα».

Έτσι φάνηκαν να συμφωνούν, μεταξύ άλλων, ότι θα συνεχίσουν να αναπτύσσουν την Τεχνητή Νοημοσύνη «για το κοινό καλό και πάντα υπό ανθρώπινο έλεγχο» (αν και είναι

διαφορετικής φιλοσοφίας τα μοντέλα των μεν και των δε), κι ότι για την ώρα δεν θα ανοίξουν το μέτωπο της Ταϊβάν – με τον αίφνης υποχρεωτικότατο Τραμπ να αναβάλλει περαιτέρω την πώληση οπλικών συστημάτων αξίας 124 δισεκατομμυρίων δολαρίων στην Ταϊβάν, και τον Σι Τζινπίνγκ να «δράττεται της ευκαιρίας» για να ξαναπεί ότι η Κίνα δεν θα αποδεχθεί επ’ ουδενί μια διακήρυξη ανεξαρτησίας του νησιού που τυπικά είναι επαρχία της.

Οι φόβοι των υπόλοιπων

Έχει ενδιαφέρον ότι πολλά ευρωπαϊκά ΜΜΕ περιέγραψαν με τον φθόνο του περιθωριοποιημένου όλο αυτό το αλισβερίσι, φτάνοντας να κατηγορήσουν τον Αμερικανό πρόεδρο ότι γυρνά κυνικά την πλάτη στην Ταϊβάν! Είναι χαρακτηριστική η αποστροφή του βρετανικού Economist: «Ο πειρασμός μιας επόμενης συνάντησης δίνει σε κάθε πλευρά ένα κίνητρο να διατηρήσει τις σχέσεις σε ισορροπία. Οι ΗΠΑ έχουν αναβάλει ένα προγραμματισμένο πακέτο όπλων για την Ταϊβάν, προκειμένου να αποφύγουν την διαταραχή της συνάντησης με τον κ. Σι. Ωστόσο, ο ρυθμός των συνόδων κορυφής ενδέχεται πλέον να διατηρήσει το πακέτο σε αέναη αναστολή». Ανησυχούν οι Βρετανοί μήπως καθυστερήσει ένα επιπλέον ολοκαύτωμα;

Στα υπόλοιπα μεγάλα ζητήματα, μεταξύ των οποίων η Ουκρανία και η Μέση Ανατολή, δεν υπήρξε δημοσίως κάτι περισσότερο από ανταλλαγή ευχολογίων για αυτοσυγκράτηση, διαπραγματεύσεις και ειρήνευση. Υπάρχουν πληροφορίες ότι συζητήθηκε και η Κούβα, που οι Κινέζοι θα ήθελαν να μην

πέσει στα νύχια των ΗΠΑ, αλλά πρακτικά φαίνεται να υιοθετούν στο θέμα αυτό μια στάση παρόμοια με αυτήν του Τραμπ για την Ταϊβάν. Πάντως την ώρα της κινεζικής επίσκεψης στις ΗΠΑ διέρρεαν στα αμερικανικά ΜΜΕ σχέδια των μονάδων εφεδρείας του αμερικανικού στρατού να παράσχουν μέσα στο επόμενο τετράμηνο στη Νότια Διοίκηση των ΗΠΑ –στις «αρμοδιότητες» της οποίας εμπίπτει η Καραϊβική– «μονάδες αστυνόμευσης, εφοδιασμού και λογιστικής υποστήριξης» (σύμφωνα με Αμερικανούς αναλυτές, υπολογίζεται ότι στο επόμενο τετράμηνο θα έχει λήξει με τον ένα ή άλλο τρόπο η σύγκρουση στο Ιράν, κι άρα θα υπάρχει η δυνατότητα «απελευθέρωσης» της Κούβας με στρατιωτικά μέσα – μια και οι Κουβανοί δεν λένε να εξεγερθούν...). Εν τέλει η συνάντηση των δύο ηγετών άφησε στις υπόλοιπες ισχυρές περιφερειακές δυνάμεις πικρή επίγευση, καθώς η εντυπωσιακή ευγένεια του Τραμπ απέναντι στον «Κινέζο κομμουνιστή» (που αγανάκτησε όχι λίγες προσωπικότητες του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος), όπως και οι ανταποδοτικές φιλοφρονήσεις του Σι Τζινπίνγκ, δικαιολογούσαν τον φόβο τους ότι ίσως βρίσκονται ενώπιον ενός «διδύμου» που μπορεί να συνδιαχειριστεί τις τύχες όλου του πλανήτη. Μάλλον βιαστικό συμπέρασμα, ιδίως αφού δεν γνωρίζουμε τι συζητήσαν οι δύο κατ’ ιδίαν, κι ακόμη περισσότερο πώς εξελίχθηκαν οι συναντήσεις των «ειδικών» που πλαisiώναν τις δύο αντιπροσωπείες. Τα αποτελέσματα αυτών των συναντήσεων, που είναι οι πιο ουσιαστικές αλλά και οι λιγότερο διαφημιζόμενες, θα φανούν το επόμενο διάστημα.